

КЪ РІМЛАНСОМЪ ПОСЛАНИЕ.

Гл. є.

закона, но и същемъ въкры Авраамовы, иже есть оцъ всѣмъ наимъ:

31. Ико же есть писано: та́къ Оца ми́гимъ изы́кимъ положи́хъ та́: пра́мъ Егъ, емъже върова, животвора́щемъ мѣртвыя, и нарица́ющи не същаа та́къ същаа.

31. Иже паче оўпованія во оўпованіи върова, во єже быти емъ оцъ ми́гимъ изы́кимъ, по реченному: та́къ вѣдеть съма твоё:

31. И не изнемогъ върою, ни оўсмотри своеѧ плоти оўже оўмериша влѣнныя, столѣтенъ и́нгдѣ сый, и мѣртвости ложесни Сариниыхъ:

31. Но и́вѣтствованіи же Ежии не оўсомнѣса невърованіемъ, но возможе върою, да въ славѣ Егови,

31. И извѣстенъ бывъ, та́къ, єже и́вѣтила, силенъ есть и сотоворити.

31. Тѣмже и вмѣни́са емъ въ пра́вдѣ.

31. Не писано же бысть за того єдинаго точию, та́къ вмѣни́са емъ:

31. Но и за ны, иже хощетъ вмѣни́тиса, върдюющимъ въ воскресившаго йиса Хрѣта Гда нашего из мѣртвыхъ,

31. Иже преданъ бысть за прегрешенія наша, и воста за и́правданіе наше.

ГЛАВА Ё.

31. Оправдывшеса оубо върою, миръ имамы къ Егъ Гдемъ нашимъ йису Хрѣтомъ,

31. Иже и приведеніе и́верѣтъхомъ върою во благодать сио, въ неийже стоймъ: и хвалимса оўпованіемъ славы Ежии.

31. Не точию же, но и хвалимса въ скорбехъ, въдающе, та́къ скорбъ терпѣніе содѣловаетъ,

31. Терпѣніе же искрѣство, искрѣство же оўпованіе,